

به نام خدا

مرکز دانلود رایگان
مهندسی متالورژی و مواد

www.Iran-mavad.com

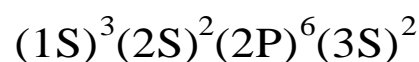

ریخته گری آلیاژهای منبیزیوم

مشخصات عمومی آلیاژهای منیزیم

۱_ مشخصات فیزیکی و شیمیایی

منیزیم فلزی است با رنگ سفید نقره گون و وزن مخصوص ۱/۷۳۸ گرم بر سانتیمتر مکعب (در ۲۰ درجه سانتی گراد) سبک ترین عنصر صنعتی است که در گروه دوم جدول تناوبی عناصر با تعداد ۱۲ پروتون و جرم اتمی ۲۴/۳۱ دارای ساختمان الکترونی زیر می باشد و نتیجتاً در تمام ترکیبات شیمیایی در ظرفیتی است.

نقطه ی ذوب منیزیم $651^{\circ}C$ و نقطه ی جوش آن $1105^{\circ}C$ بر فشار اتمسفر می باشد. و یکی از مشخصات بسیار مهم این عنصر در صنایع ذوب، فشار بخار زیادی است. که درجه حرارت های مختلف دارا می باشد. و از اینرو احتمال تصعید و تبخیر آن زیاد است.

درجه حرارت سانتی گراد

فشاربخار میلی متر جیوه

درجه حرارت سانتی گراد

فشاربخار میلی متر جیوه

۲۲۷	$1/26 \times 10^{-7}$	۷۲۷	۷/۷۸
۵۲۷	/۱	۸۲۸	۲۶/۴۰
۶۲۷	۱/۲۶	۹۲۷	۱۲۷
۶۵۱	۲/۵	۱۱۰۵	۷۶۰
نقطه ی ذوب		نقطه ی جوش	

منیزیم دارای ساختمان کریستالی منشور فشرده می باشد. که نوبت کربستالی آن $C=5/002A^\circ, a=3/202A^\circ$ است در حالی که نزدیک ترین فاصله اتمی آن $d=3/195A^\circ$ تعیین گردیده است و شرایط ساختمانی مذکور می تواند شکنندگی و عدم قبول کار میکانیکی فلز خالص منیزیم را نسبت به عناصر مکعبی مانند آلومینیوم و مس توجیه نمایند.

۲_ مشخصات ریخته گری و ذوب

آلیاژهای مختلف منیزیم به دو دسته بزرگ آلیاژهای نوردی که در سیستم مختلف ورق کاری، نورد، اکستروژن، فلزکاری بکار می روند و آلیاژهای ریخته گری که از طریق مختلف ریخته گری در ماسه، قالب فلزی و تحت فشار تولید می شوند تقسیم می گردد.

آلیاژهای نوردی که به صورت شمش ریزی (منفرد و مداوم و سری) ایجاد می شود. فقط در مرحله ساخت قالب از قوانین حاکم بر قالب ما تبعیت می کنند. و مسائلی مانند سیالیت، شکل قالب، تحمل فشار انقباضی اهمیت تولیدی وسیعی ندارد و در مقابل عملیت کیفی مذاب اکسیژن زدایی، ریز کردن دانه ها و تصفیه آلیاژ دقیقا از مشخصات آلیاژهای ریخته گری برخوردارند.

۳_ آلیاژهای ریخته گری منیزیم

آلیاژهای مختلف صنعتی منیزیم بر خلاف آلیاژهای مس محدود و معمولا از سیستم مختلف تجاوز نمی کنند.

(اول) آلیاژ حاوی آلومینیوم ورودی که در سیستم ASTM با علامت AZ مشخص می گردند به طوری که AZ92 علامت مشخصه آلیاژ منیزیمی است که دارای ۹ درصد آلومینیوم و ۲ درصد روی می باشد.

(دوم) آلیاژهای حاوی آلومینیوم و منگنز که با علامت AM مشخص می گردند.

(سوم) آلیاژهای منگنز که فقط فلز منگنز را به عنوان عنصر دوم دارا می باشد و با علامت M مشخص می گردد.

(چهارم) آلیاژهای روی وزیر کنیم که با علامت ZK استاندارد شده اند.

(پنجم) آلیاژهای حاوی زیر کنیم و فلزات نادر که با علامت KE مشخص نموده اند از آلیاژهای فوق نیز فقط دسته اول به مقدار زیادی تولید می گردد ولی در هر حال ذکر این نکته حائز اهمیت است که با توجه به استحکام نسبی آلیاژهای منیزیم و وزن مخصوص بسیار کم آنها که معمولا از ۲ تجاوز نمی کند و همچنین مقاومت انواع آنها در مقابل خوردگی، مصرف آلیاژهای منیزیم روبه افزایش می باشد.

آلیاژهای دسته اول و دوم قابلیت ریخته گری در ماسه را دارند، در حالی که آلیاژهای دسته چهارم و پنجم به دلیل مقاومت در مقابل فشار انقباضی بهترین شرایط را برای ریخته گری در قالب های فلزی دارا می باشند مشروط بر آن

که سیستم طراحی قالب و عملیات کیفی مذاب بتواند سیالیت کم و شدت اکسیداسیون این دسته از آلیاژها را جبران نمایند.

همچنین نوع انجماد خمیری و افزایش حجم انقباضات پراکنده اشکال دیگری است. که در کاربرد ریخته گری آلیاژهای منیزیم ایجاد می شود.

۱-۳- آلیاژهای منیزیم- آلومینیوم

آلومینیوم عنصر اصلی و بسیار مهم در اکثر آلیاژهای منیزیم می باشد. که افزایش خواص مکانیکی را در آلیاژ حاصل می نماید. میزان حداکثر حلالیت ۱۲/۱٪ و حداقل حدود ۱/۵٪ مشخص می شود. فاز γ محلول جامد که تغییرات شدید حلالیت از ۱/۵٪ در درجه حرارت محیط تا ۱۲/۱٪ در 436°C را شامل می شود. باعث آن می گردد که عملیات حرارتی محلول به سهولت در این آلیاژ انجام گیرد.

وجود آلومینیوم در آلیاژهای منیزیم امکان تشکیل آفال های مختلف از جمله اسپینل ($\text{Al}_2\text{O}_3, \text{MgO}$) را که یکی از ناخواسته های سخت و شکننده می باشد تسریع می نمایند و مانع از سیالیت و سهولت ریخته گری می شود. و همچنین قابلیت جذب گاز هیدروژن و افزایش سطح تخلخل های میکروسکوپی ر میکروسکوپی را در آلیاژ القاء می نماید.

۲-۳_ آلیاژهای منیزیم روی

فلز روی که اغلب همراه با آلومینیوم و سایر عناصر در ساخت ترکیبی آلیاژهای منیزیم بکار می رود مانند آلومینیوم و حتی به میزان کمتر از آن در درجه حرارت محیط در منیزیم حمل می گردد. ماکزیمم حلالیت آن در درجه حرارت ارتکنیک (۳۶۴) از ۸/۴٪ تجاوز نمی کند. آلیاژهای منیزیم که دارای روی و آلومینیوم می باشند مهمترین آلیاژهای صنعتی محسوب شده و در ابتدا فقط برای مقاصد ریخته گری بکار می روند ولی اخیرا در سایر موارد نیز با تغییرات ترکیبی متفاوت مورد استعمال یافته اند.

۳-۳_ آلیاژ منیزیم - منگنز

منگنز تاثیر بسیار کمی در افزایش خواص کششی منیزیم ریختگی یا نوردی دارد و از طرف دیگر قطعات ریختگی این آلیاژ دانه درشت بوده و اثر مطلق منگنز در جلوگیری از رشد کریستال ها بعد از عملیات مکانیکی می باشد و لذا خواص مکانیکی آلیاژ در شرایط کار گرم و آنیل تفاوت محسوس ندارد.

۴-۳_ آلیاژهای منیزیم - زیرکیم

دیاگرام تعادلی این ۲ فلز که از طرف بیش تر محققین پذیرفته شده است که با توجه به ماکزیمم حلالیت زیرکیم در منیزیم می توان چنین استنباط کرد که خاصیت شدید ریزکنندگی دانه ها که توسط زیرکیم حاصل می گردد به دلیل وجود زیرکیم فلزی آزاد است.

نکته قابل توجه در زیرکنیم آزاد آن است که مسئله های غیریکنواخت از ترکیب زیرکنیم خالص برخوردار نیستند و این هسته ها که به وضوح در مراکز دانه مشاهده می گردند.

۵-۳- آلیاژهای منیزیم و فلزات نادر

بیش تر کارهای انجام شده در این گروه در مورد آلیاژهای منیزیم، سدیم انجام گرفته است و از آزمایشات مختلف چنین استنتاج می گردد که بدون حضور زیرکنیم به عنوان زیرکننده، عناصر نادر و کمیاب تاثیر مطلق در آلیاژهای منیزیم ندارد مهمترین تاثیر عناصر گروه فلزات نادر در خواص منیزیم افزایش محدود مقاومت مکانیکی و قابلیت استفاده در کار گرم می باشد که در نتیجه آلیاژهای این دسته در گروه آلیاژهای نوردی منیزیم نیز قرار می گیرد.

۴- مواد شارژ و آماده سازی

موادی که در ذوب آلیاژهای منیزیم بکار می روند مانند آلیاژهای مس و آلومینیوم از شمش های اولیه دوباره ذوب و آمیزان ها تشکیل می شوند. همچنین مواد مختلفی به صورت کلورها و نمک های دیگر جهت فقط مذاب از فعل و انفعالات اکسیدی همراه با مواد و یا حتی قبل از آنها در بوتله شارژ می گردند.

دوباره ذوب ها که در مورد آلیاژهای مس و آلومینیوم از اهمیت کمتری برخوردار بودند و اصولاً جهت صرفه جویی و استفاده از قراضه ه و برگشتی

ها تولید می گردیدند در ذوب منیزیم نسبت به شمش های اولیه از اهمیت بیشتری برخوردارند زیرا در کثر مواقع تمایل ترکیبی شدید منیزیم در ذوب اول باعث آن می گردد که وجود اکسیدها، کلرورها و بطور اعم آفال ها شرایط نامناسبی برای ریخته گری شمش پدید آورند و ترجیحا شمش های اولیه دوباره ذوب شدند و از نظر ترکیبی و کنترل ناخالصی ها و تصحیح و تصفیه آفال مورد کنترل واقع شوند که اصطلاحا آلیاژهای کار شده نیز نامیده می شوند بعضی عناصر مانند منیزیم آلومینیوم، سیلیسم و روی مستقیما و به صورت شمش های خالص تجارتي که مشخصات آنها در مباحث مربوط به آلومینیوم و مس توضیح داده شده مورد استنباط قرار می گیرد در حالی که افزایش عناصر دیگر مانند برلیم، زیرکنیم، منگنز فقط به صورت آمیزان ها امکان پذیر است.

استفاده قراضه، مستلزم کنترل شدید اندازه ترکیب و اندوهای سطحی فلز مانند روغن و رنگ می باشد که قطعات کوچک حتما بایستی فشرده شده و بصورت بلوکه های سنگین مورد استفاده قرار می گیرد.

۱-۴- آمیزان ها

انواع مختلف آلیاژ سازهای دوتایی و سه تایی در تولید آلیاژهای منیزیم بکار می روند که با توجه به محدودیت آلیاژهای منیزیم و افزایش درجه اکسیداسیون و فشار بخار و سهولت تشکیل آفال ها می توان چنین استنباط کرد

که استفاده از میزان ها برای افزایش عناصر دیر ذوب مانند برلیم منگنز و زیرکنیم الزامی است.

۵- کوره های ذوب

کوره هایی که در ذوب آلیاژهای منیزیم بکار می روند خارج از کوره هایی که ذوب آلومینیوم و مس بکار می روند نیستند و فقط تفاوت هایی در طرح کلی و مواد نسوز مورد استفاده برای جلوگیری از تماس مستقیم هوای محیط و محصولات احتراق و همچنین اجتناب از فعل و انفعالات احتمالی مواد نسوز و مذاب پیش بینی شود.

کوره های بوتله ای با سوخت گازی و مایع، کوره های الکتریکی مقاومتی و القایی در ذوب آلیاژ منیزیم بیشترین مورد استفاده را دارند و از کاربرد کوره های شعله ای روبه رو که تماس محصولات سوخت و مذاب را در پی دارند اجتناب می شود.

کوره های ثابت متحرکه و کوره های گردان برای ذوب با حجم و ظرفیت زیاد بکار می روند که جهت کنترل مطلوب درجه حرارت معمولاً از سوخته های گاز طبیعی استفاده می کنند.

بوتله ها به دلیل عدم حلالیت آهن در منیزیم از فولادهای نوردی و یا ریختگی ساخته می شوند کاربرد بوتله های غیر فلزی به دلیل امکان ترکیب مذاب و مواد نسوز کمتر است.

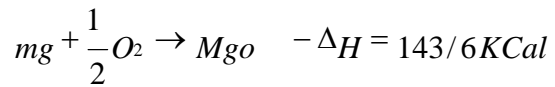
اخیرا کوره های الکتریکی تحت خلاء و ریخته گری در خلاء بخصوص برای ذوب آلیاژهای منیزیم در شرایط بسیار ایده آل مورد استفاده قرار گرفته اند که به دلیل هزینه تولیدی در ساخت آلیاژهای معمولی صنعتی کمتر مورد استفاده است.

۶- عملیات حرارتی

خواص مکانیکی آلیاژهای منیزیم و به مقیاس وسیعتر آلیاژهای حاوی آلومینیوم و روی با انجام عملیات حرارتی افزایش می یابند. این عملیات شامل عملیات حرارتی محلول و سپس پیرسختی (رسوب سختی) در عملیات محلولی معمولا آلیاژ را به تدریج گرم می کنند و در درجه حرارت 375°C تا 425°C برحسب نوع آلیاژ به مدت ۱۰ تا ۲۰ ساعت نگاهداری می کنند و بعد از سرد شدن در هوا به مدت ۲۰ ساعت دیگر در حرارت 170°C عملیات پیرسختی را انجام می دهند که عمیات دوگانه مذکور افزایش مقاومت کششی و حد مقاومت تسلیم را در پی دارد.

۷- فعل و انفعالات و عملیات کتبی در ریخته گری منیزیم

همان گونه که در مباحث قبل مطرح شد منیزیم یکی از عناصر بسیار فعال شیمیایی می باشد و به سهولت قادر به احیاء اکسیدهای مختلف از مواد نسوز و وسایل تولید و همچنین ترکیب با اکسیژن در منابع مختلف و تشکیل اکسید منیزیم است.

ولی مشخصات عمومی غیر محلول بو دن و تشکیل اکسید جدیدی که به آسانی قابل جدا شدن از مذاب باشد را ندارد. تشکیل ترکیبات کلرور فلئور منیزیم و تا حدودی آلومینیوم در شرایط حرارتی یکسان مقدم بر تشکیل اکسید آنها می باشد ولی به دلیل سهولت خارج شدن از مذاب جزو که در ذوب منیزیم تولید اشکال می کنند به شمار نمی آیند.

۸- پدیده های گازی

منابع و تجربیات مختلف درباره ی واکنش های منیزیم یا هیدروژن به عدم تشکیل ترکیبات هیدرور در آلیاژهای منیزیم تاکید می نمایند (به جز در موارد آلیاژهای حاوی زیر کنیم) و از این رو هیدروژن به هیچ عنوان منشا ایجاد ترکیبات غیرفلزی در این آلیاژها نیست مهمترین هیدروژن در آلیاژهای منیزیم از تقلیل حلالیت هیدروژن در منیزیم از حالت مذاب به جامد اتفاق می افتد که هیدروژن اتمی محلول در مذاب به صورت هیدروژن مولکولی تشکیل شده و در صورت عدم از آلیاژ ایجاد تخلخل را باعث می گردد که مشخصات کلی تشکیل هیدروژن مولکولی ورشد آنها و تاثیر شرایط سرد شدن در پرخش و اندازه آنها با آنچه در مورد آلومینیوم ذکر گردیده انطباق کلی دارد در هر صورت در آلیاژهای منیزیم همواره مقدار زیادی تخلخل های بسیار ریز وجود دارند که بنابر نظریه میکلف در ۳ طریق اساسی قابل کاهش می باشند. اول:

حذف و تقلیل مقدار هیدروژن قابل انحلال در مذاب یا اصولاً کاهش هیدروژن محیط که به عنوان گاز زدایی مورد مطالعه قرار می گیرند. دوم: افزایش حلالیت هیدروژن در آلیاژ جامد بخصوص در درجه انجماد که جزء در وجود عناصر آلیاژی مخصوص حاصل نمی گردد.

سوم: افزایش سرعت سرد کردن و جلوگیری از رشد هیدروژن های مولکول یا اصولاً جلوگیری از خروج هیدروژن اتمی حاصل از محلول. روش دوم و سوم در مورد تمام فلزات و آلیاژها صادق می باشد. و روش اول نیز که تحت نام گاز زدایی در مورد آلومینیوم و مس تشریح گردیده اند و در مورد منیزیم نیز مطالعه می گردند.

۱-۸- هیدروژن در آلیاژهای منیزیم- زیر کنیم

زیر کنیم بهترین فلزی ست که در کلیه آلیاژهای منیزیم به عنوان ریزکننده دانه و یا به عنوان عنصر آلیاژ همواره وجود دارد و به دلایل تولید هیدروژن زیر کنیم که در اثر هیدروژن حاصل می گردد. زیر کنیم حلالیت هیدروژن در مذاب منیزیم را کاهش می دهد ولی هیدروژن آزاد شده به سرعت با زیر کنیم تولید هیدرووریز کنیم می نماید که آفال ها حاصل در ریخته گری های ماسه ای به جز حذف خاصیت ریز کنندگی زیر کنیم تاثیر نامطلوب مهمی ندارد ولی در آلیاژهای نوردی باعث غیریکنواختی در تحمل نیروهای وارده می گردند و شکل پذیری را تقلیل می بخشد. در خاتمه مباحث مربوط

به پدیدگی گازی بایستی به تاثیر مطلق گازها در تقلیل خواص کششی آلیاژهای منیزیم تحت تاثیر تحلیل های میکروسکوپی اشاره نمود.

۹- هیدروژن زدایی (دگازینگ)

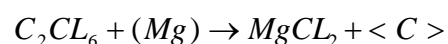
گاز زدایی آلیاژهای منیزیم توسط کلروهیدروکربورهای کلر انجام می گیرد و در بعضی موارد گازهای بی اثر نیز می توانند مفید واقع شوند (هلیوم و آرگون)

گاز کلر معمولاً توسط سیلندرهای مختلف و دستگاههای متفاوت ثابت و قابل حمل به مذاب وارد شده گاز کلر را معمولاً توسط لوله های گرافیتی را رد مذاب می کنند و بهترین درجه حرارت برای عملیات کتبی مذاب حدود ۷۲۵ تا ۷۵۰°C توصیه شده است. در درجه حرارت کمتر از ۷۱۳ درجه سانتی گراد کلرور منیزیم تشکیل شده و جامد می باشد و نمی تواند به سهولت از مذاب خارج شود و در حرارت بالای ۷۶۰°C نیز منیزیم مذاب شدیداً اکسید شده و یا تحت تاثیر فشار بخار تصعید می گردد و اتلاف مذاب افزایش فاحش می یابد. زمان گاز زدایی معمولاً ۵ تا ۱۵ دقیقه بر حسب سرعت ورود گاز کلر می باشد و بعد از گاز زدایی بایستی سرباره های نیمه جامد و سایر مواد سطحی (قبل از آنکه عملیات دیگری مانند فلاکس کردن و یا ریز کردن دانه ها انجام شود) از مذاب خارج شوند.

۲-۹- گاززدایی با هگزاکلرواتان C_2CL_6

هگزاکلرواتان که برای گاززدایی بکار می رود عملاً با تجزیه خود و ایجاد کربن آزاد می تواند عمل ریزکردن دانه ها را با ایجاد هسته های غیریکنواخت نیز انجام دهد.

تجزیه و تبخیر ماده ی فوق بایستی به آرامی انجام گیرد از این رو سوراخ های شناوری که برای این امر بکار می رود منطق برخواسته فوق می باشد. هگزاکلرواتان معمولاً به میزان حداکثر ۰/۱ درصد در درجه حرارت $750^{\circ}C$ سانتی گراد به مذاب افزوده می گردد و هیچ گونه عمل اکسیژن زدایی را نمی توان انجام دهد. افزایش گزهای بی اثر مانند هلیم و آرگون، فقط به دلیل ایجاد فشار گاز داخل مایع، حلالیت مذاب برای هیدروژن را کاهش می دهند و گازها به صورت مکانیکی خارج می گردد.

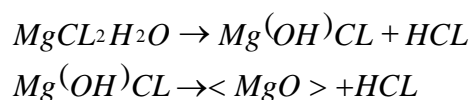
مکانیسم گاززدایی در آلیاژهای منیزیم بر مبنای انحلال گاز هیدروژن و تسهیل خروج آنان در اثر فیلم نازک $MgCL_2$ در سطح مذاب می باشد. درجه حرارت مذاب را حتی الامکان پایین انتخاب می کنند تا علاوه بر تقلیل حلالیت هیدروژن بتواند قابلیت نفوذ فیلم کلرومنیزیم را نیز افزایش دهد.

۱۰- اکسیژن زدایی

که به ۲ طریق اساسی در آلیاژهای منیزیم ایجاد می گیرد.

اول) جلوگیری از تماس هوای محیط و مواد کسیدکننده با مذاب در اثر استفاده از فلاکس های پوششی ایجاد هوای خنی (پخش گاز CO₂ و ذوب در خلاء دوم) که جز در مرحله ذوب در خلاء در سایر موارد تقریباً اجباریست تصفیه و احیاء اکسیدهای مختلف و انتقال مواد ناخالصی به سطح می باشد. زیر حضور مقادیر زیاد منیزیم در درجه حرارت بالا و استعداد سوختن و اکسید شدن آن کاربرد انواع فلاکس های تصفیه کننده را ضرورت می دهد.

کلروهیدراته منیزیم بسیار جاذب الرطوبه می باشد و خیلی سریع بخار آب را از هوای مرطوب جذب می نماید و حتی در صورت حرارت نیز بخار آب از آن خارج نمی شود و اسید کلریدریک تولید می نماید.

برای حذف آب از کلورهای منیزیم معمولاً آنها را در محیط گاز کلریدریک حرارت می دهند و یا به آنها کلرور آلومینیوم اضافه می کنند.

۱۱- ریز کردن دانه ها:

منیزیم خالص در شرایط ریختگی ساختمان درشت ستونی دارد و به همین دلیل از خواص مکانیکی ضعیفی برخوردار است.

طبیعت انجماد منیزیم و مکانیسم رشد کریستال ها بیشتر از سرعت تشکیل هسته می باشد. و لذا ریز کردن دانه های قطعات ریختگی یکی از موارد مهم در ذوب و ریخته گری آلیاژهای منیزیم است. ناخالصی های مختلف مانند

آلومینیوم روی و فلزات نادر و توریم تاثیر مهمی در ریز کردن شبکه کریستالی

منیزیم دارند و در بسیاری موارد رشد ستونی انجماد را متوقف می سازد.

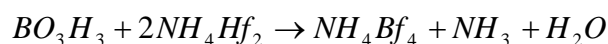
عنصر غیر مفید دو عمل	مکانیسم احتمالی	درجه تاثیر	مواد جوانه زا یا روش	آلیاژ
تمام عناصر آلیاژ به استثنای Mn, Zn	شیب ترکیبی زیرکنیم فلزی - محلول جامد اشباع شده Zr-Mg	متوسط عالی	Al-Zn-Tn-Si-Zr	Mg
Be-Zr-Ti-Re	تشکیل Al_4C_3 یا AlN ترکیبات Mn-Al یا C_3Al_4	خوب خوب	C	Mg-Al(Zn-Mn)
Zr-Be	ترکیبات Fe-Mn-Al یا Fe_3Al_4	خوب	$FeCl_3$	Mg-Al-Mn(Zn)
منگنز باشد AL Al-Si-Th Al-Si-Th	ترکیبات آهن ترکیبات آهن هیدروژن اتمی	خوب خیلی خوب خیلی خوب	$FeCl_3$ Zn-Fe NH_3	Mg-Zn(Re-Mn)
مانند زیرکنیم	مانند زیرکنیم	متوسط که با تقلیل منگنز زیاد می شود	Ca+N ₂ Zr	Mg-Mn

جدول ۲-۱۳) خلاصه ای از جوانه زاهای آلیاژهای منیزیم

۱۲- مواد قالب

ماسه های طبیعی به دلیل خاک زیاد و تقلیل قابلیت نفوذ برای ریخته گری منیزیم مناسب نیستند و فقط انواع محدود ماسه های سیلیسی کم خاک با یکنواختی تقریبی ذرات به طور طبیعی استفاده می شود. استفاده از بنتریت و آب به میزان حداکثر تا ۴٪ تقریباً در تمام مخلوط های ماسه بکار می رود چون آب حاصل از فعل انفعالات شیمیایی خواص مطلوب تری نسبت به آب

افزوده شده مکانیکی دارد در بعضی موارد مخلوط اسید بوریک و بی فلئور آمونیم را به جای آب به قالب می افزایند تا ترکیب زیر انجام شود.

که علاوه بر تولید آب جهت افزایش شکل پذیری فلئور مضاعف برآمدمیم نیز به عنوان باز دارنده مانع از تماس دیواره قالب و مذاب می گردد. استفاده از الکل بجای آب در مورد ساخت قطعات دقیق و کنترل شده نیز یکی از روش های تقلیل در رطوبت می باشد.

مهمترین موادی که در ساخت قالب های منیزیم ریزی بکار می رود و جنبه اقتصادی درد مواد اضافی که برای تقلیل و حذف تماس مذاب با قالب تحت عنوان مواد بازدارنده (inhibitors) مشهور می باشد که بدون تاثیر مطلق در خواص مکانیکی و استحکام ماسه قابلیت نفوذ را کاهش می دهند.

۱-۱۲- مواد ماهیچه. بهترین خاصیت ماهیچه در ریخته گری منیزیم قابلیت از هم پاشیدگی آن در درجه حرارت انجماد می باشد. ماسه های سیلیسی خالص تقریباً با اندازه های مشترک در ماسه در ماهیچه سازی نیز بکار می روند و در مخلوط ماسه ماهیچه علاوه بر بازدارنده ها مواد دیگری جهت تقلیل مقاومت ماهیچه در درجه حرارت بالا به آن افزوده می شود. مواد بازدارنده تقریباً همان مواد مورد استفاده در ساخت قالب می باشد. و اکثراً از مجموعه گوگرد و اسید بوریک تشکیل می شوند.

ماه‌یچه های ساخته شده از طریق چسب های سیلیکات سدیم (روش CO₂) و ماه‌یچه های رزینی (ماسه قالب های پوسته ای) همراه با مواد کاتالیزور دیگر جهت افزایش استحکام و تقلیل درجه از هم پاشیدگی انواع ماسه ماه‌یچه در این روش می باشد.

۱۳- سیستم راهگامی

انتخاب و تعبیه سیستم راهگامی یکی از مهمترین مراحل ریخته گری منیزیم می باشد زیرا تمایل شدید به اکسیداسیون و تلاطم در مذاب و تشکیل آفال و مواد سرباره ای که در اثر اشکالات طراحی سیستم راهگامی تشدید می گردد باعث می شود که کنترل سیستم راهگامی در مورد منیزیم از حدود بحرانی بیشتری نسبت به سایر آلیاژها برخوردار می باشد با توجه به مطالب فوق طراحی سیستم راهگامی براساس ۲ عامل و ابتدایی انجام می گیرد.

اول) جلوگیری از تلاطم و جریان سرباره ای مذاب با استفاده از کانال های کمی.

دوم) ایجاد شیب حرارتی مناسب بطوری که سطح فوقانی مذاب همواره گرمتر از سطوح تحتانی باشد تا عامل مذاب رساتی بطور کامل انجام گیرد.

جلوگیری از تلاطم مذاب و حرکت آبخاری آن بوسیله هدایت مذاب از کف قالب یا نزدیک کف انجام می گیرد و برای ایجاد شیب حرارتی لازم از سمت فوقانی به سمت تحتانی در ریخته گری منیزیم کانال های ورودی (کانال

فرعی) به گونه ی تعبیه می شود که مذاب حتی الامکان در حرکت های عمودی از پایین به بالا وارد محفظه قالب می شود.

در سیستم راهگاهی منیزیم تعبیه راهگاه با مقاطع مستطیل به ابعاد ۵۰-۲۰ میلیمتر عرض در ۴۰ تا ۵۰ میلیمتر طول به دلیل جلوگیری از حرکت گردایی تلاطم مذاب بیشتر مورد استفاده قرار می گیرد.

معمول ترین روش فیلتر استفاده از ورقه های فولادی مشبک و غربال های فولادی می باشد و همچنین از پشم فولاد نیز که در آلومینیوم ریزی شدیداً منع شده است به سهولت به عنوان مواد کمکی فیلتر می توان استفاده کرد. فیلتر کردن در مواردی که کانال اصلی تعبیه می شود جریان آرام و یکنواخت مذاب را نیز تامین می نماید. نمونه ای از سیستم راهگاهی مورد استفاده در منیزیم ریزی استفاده می شود.

۱۴- تغذیه گذاری

مدل انجماد آلیاژهای مختلف از ۲ روش عمومی خمیری و پوسته ای خارج نیست و در حالات کلی مدل انقباض در فر جامد آلیاژهای منیزیم و مکانیسم جبران آن با آنچه در مورد آلومینیوم و مس توضیح داده شده است. مشخصات عمده که مخصوص آلیاژهای منیزیم هستند به طریق زیر مورد بحث قرار می گیرد.

اول) حرارت موجود در منیزیم مذاب نسبت به آلومینیوم کمتر بوده و از این رو فاصله مذاب رسانی سیستم راهگامی و سیستم تغذیه کمتر از سایر آلیاژها می باشد. که با تعبیه و افزایش تعداد کانال های فرعی و گاه ایجاد کانال اصلی سراسری و منحنی بسته و همچنین افزایش تعداد تغذیه جبران می گردد.

دوم) وزن مخصوص کم که قلت فشارهای متالواستاتیکی را همراه دارد و از این رو استفاده از تغذیه های جانبی محدود می شود و تغذیه های فوقانی بیشتر مورد استفاده قرار می گیرد.

۱-۱۴- مبردها: استفاده از مبردها برای انجام مقاصد عمومی مانند تشدید سرعت انجماد و ریز کردن دانه ها در قسمت معین در بعضی از آلیاژهای منیزیم انجام می گیرد فلزات شکل یافته در ماهیچه با مخلوط ماسه ورقه های فولادی که ارزانتر تهیه می شوند در ماهیچه سازی و ساخت قالب تقریباً متداول می باشد. استفاده از مبردهای فلزی به دلیل سریع سرد شدن و امکان پر نشدن قالب کمتر انجام می گردد و اغلب ماسه معمولی و یا ماسه سیلیسی تولید شده در روش CO_2 برای قسمت های معمولی که به مبرد نیاز ندارد و ترکیب برای قسمت هایی که سرعت انجماد و استفاده مبرد مورد نیاز می باشد.

قطعه ریخته گری باید در قالب سرد شود تا خطرات ناشی از شوک حرارتی و شکستگی های آن بر طرف شود معمولاً در درجه حرارت کمتر از $250^{\circ}C$

می توان قطعه را خارج کرد. این عمل بر حسب ضخامت و شکل قطعه به یک تا چند ساعت نیاز دارد.

۱۵- قالب فلزی

جنس قالب معمول از فولادها و چدن‌ها تهیه می شود و دلیل عدم حلالیت آهن در آلیاژهای منیزیم عمر قالب های فلزی در مقایسه با ریخته گری در آلومینیوم بیشتر می باشد ضخامت دیواره های قالب حدود ۱ تا ۲ سانتیمتر و ضخامت کف قالب ۲/۵ تا ۳ سانتیمتر انتخاب می گردد تا از تغییر شکل قالب در اثر نوسانات حرارتی جلوگیری شود ماهیچه ها از هر دو نوع ماسه ای و فلزی انتخاب می شوند و مسال مربوط به خروج ماهیچه فلزی از داخل قالب قبل از پایان انجماد کلا مراعات می گردد.

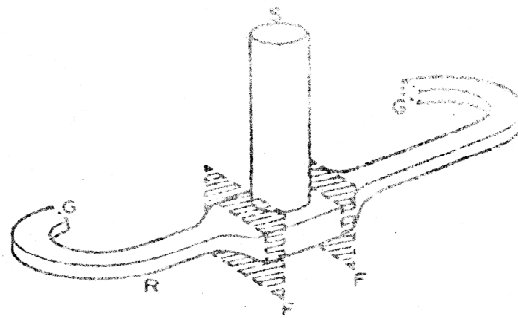
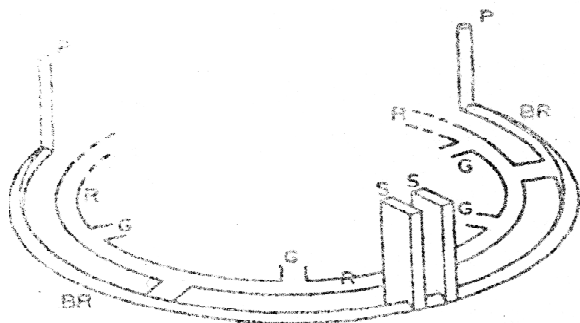
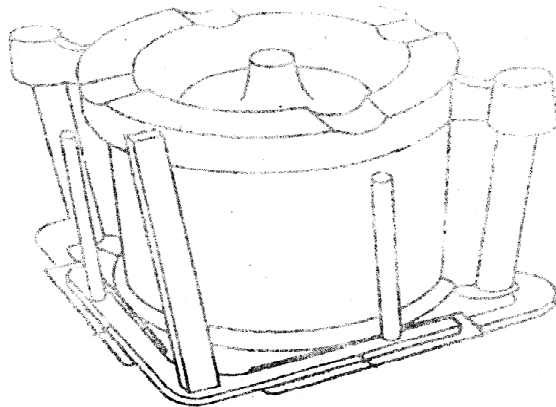
کی فیت قطعات ریخته گری شده در قالب های فلزی به نسبت وسیعی به درجه حرارت ریختن و درجه حرارت قالب بستگی دارد د رجه حرارت قالب به دلیل مسائل حرارتی منیزیم بیشتر از معمول و حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ درجه انتخاب می شود. و درجه حرارت ریختن به ضخامت قطعه ریخته گری بستگی دارد و در صورتی که ضخامت قطعه بیش از ۲ سانتی متر باشد عملا حرارت قالب از ۳۵۰ تجاوز نمی کند.

۱-۱۵- ریخته گری تحت فشار

منیزیم یکی از مهمترین آلیاژهای مورد استفاده در ریخته گری های تحت فشار می باشد که تحت شرایط خواص منیزیم و روش ریخته گری بکار می رود.

درعمل سرعت تزریق مذاب به ۸ تا ۲۰ متر بر ثانیه می رسد در این مرحله نیز بایستی محل اتصال راهگاهها به قطعه در حداقل مقدار ممکن باشد تا مذاب همراه با جهش سریع وارد محفظه قالب گردد و انواع ماشین های تحت فشار محفظه ی گرم (شناور و محفظه سرد برای ریخته گری منیزیم بکار می رود که کاربرد ماشین های سرد از امتیازات ویژه برخوردار است مثل ارزان بودن و کاهش هزینه و تعمیرات امکان استفاده از فشار بیشتر و درجه حرارت بار ریزی کمتر می توان نام برد.

و در محفظه ی گرم بدلیل ورود هوا در مذاب و در ضمن تزریق بیشتر می باشد علاوه بر روش قالبگیری ماسه ای و فلزی تحت فشار سایر روش های ریخته گری مثل قالب پوسته ای قالب های سرامیکی (دقیق) قالب های گچی و روش های دیگر در ریخته گری منیزیم با موفقیت بکار می رود.

شکل ۲-۱۴: سیستم‌های راهگاهی منیزیم
 کانال اصلی: R کنترلرولر: P کانال فرعی: G
 کانال گردنده: BR صفحه مشبک: F راهگاه: S